

160

D E O D U C E
MEDITATIO S. EPISTOLÆ

F F S T I
P E T R I, P A U L I;

• Additis S. Patrum dictis, Quæstio-
numq; aliquot decisione, ad uberiorem textus cum opus
est explicationem, & Heterodoxorum refutationem.

Q U A M
In Regiâ Aboënsi Academiâ,

P R E S I D E S,

ÆSCHILLO PETRÆO, S.S.
Theolog. Doctore & Episcopo Aboënsi,

Examini subiçit in Auditorio Majori, horis solitis
Addiem Maji, Anni 1655.

ERICUS ERICI PORTULINUS ALANUS,
Verbi Divini Commiſſiſter in Fœglod.

Beda in hunc locum.

Eodem tempore: non famis tempore, quam quarto Claudi anno factam
historia referunt, cum Herodes tertio ejusdem anno sit defunctus:
Sed illo tempore, quo oblationes deferebantur Hierosolymam.

Lyra in hunc locum.

Ceciderunt catena Divina virtute vel Angelica, cui natura corporalis ob-
edit ad motum localem: propter quod potuit illas catenes statim
dissolvere.

A B O Æ,

Impressa à P E T R O Hanso/ Acad. Typog.

Eximio rerum usu Prudentissimo, Reverendis, Pre-
stantissimis atq[ue] Doctissimis Viris,

DN. STEPHANO JOHANNIS, Sereniss:
Regiae M.tis & Alandensium Praetori circumspectissimo,
atque ibidem Venatori Regio attentissimo.

DN. ANDREÆ HENRICI ALANO,
Pastori in Hammarland vigilansissimo.

DN. CAROLO PETRI ALANDRO,
Pastori in Finström meritissimo.

DN. JOHANNI STEPHANI Schäder/
Acad. Ubsal. Philosophiaæ Candidato clarissimo.

DN. DANIELI LAURENTII Eleroe/
Sacellano in Finström diligentissimo.

DN. GABRIELI OLAI HAMNODIO,
Sacellano in Föglö fidelissimo.

Epistolam hancce è lmpidiſsimis Scripturæ Sacrae fon-
tibus deſromptam; Promotoribus, Mecœna-
tibus, Benefactoribus & amicis ſummo honoris
affectu prosequendis, colendis, grato inſcribere
animo cupit Respondens

Ericus Portulinns

MEDITATIO S. EPISTOLÆ
FESTO PETRI PAULI.

In Sanctæ & summe Laudandæ Trinitatis, Patris, filii
& Spiritus Sancti nomine.

Qui desident in tenebris & lethali umbra, vinci-
di afflictione & ferro; Quia dederunt occasio-
nem mutandi sermones Dei fortis; & consilium ex-
celsi spreverunt; Quorum deprimit ista molestia a-
nimum, qui labant, nemine adjuvante: Qvum cla-
mant es ad Jエboram in oppressione ipsorum, & angu-
stias ipsorum servaverit ipsos, eduxerit ipsos ex tene-
bris & umbra lethali, vincula ipsorum diruperit. Ce-
lebrent apud Jエboram benignitatem ejus, & opera
mirabilia ejus apud filios hominum; eum frangere
valvas chalybeas, & vecles ferreos succidere. Psal:
107. v. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. Loquitur Psalmi-
sta in his verbis de miseriis captivis, sed de talibus tamen
captivis, qui propter stultitiam & temeritatem suam, ju-
stè & meritò in carcerem conjiciuntur, inobedientes fu-
erunt præceptis Dei, legem ejus deriserunt, miseriam ho-
rum describit, in captivitate prostrati jacebunt sine opitu-
latione: Tandem etiam addit modum liberationis e-
orum inde, quod invocaverint Dominum in sua angus-
tia, & ita liberati sunt, educiti ex tenebris & umbra
mortis & vincula eorum diruperit. Monet, quibus ta-
le præstetur beneficium, recordentur ejus, quem in tri-

bulatione invocaverunt & qui eos liberavit. Memines-
rint quod Deus fregerit portas carceris æneas, vectes fer-
reos contriverit. Quod Regius Propheta dicit : Ga-
ptivos propter suam temeritatem & inobedientiam ad-
versus legem Divinam, id mirum non est, magna enim
est Dei bonitas, qui nihilominus horum miseretur, con-
donat peccata & educit eos in lucem, & pristinam liber-
tatem concedit, verè hoc opus Dei magnæ misericordiæ
& gratiarum actione dignum. Contingit etiam san-
ctos & innocentes captivari & obedient voluntati Dei,
hi etiam agnoscunt magnum Dei beneficium, quando
& illi inde liberantur. Hujus rei aliquod exemplum
habemus in Textu jam explicando.

O Remus etiam Deum ut hanc Epistolam ita meditari quea-
mus ut cedat in nominis Divini gloriam, nobis in augmen-
tum & incrementum doctrinae & bonorum operum, in spem &
fiduciam, & tandem in eternam beatitudinem, dicamus igitur
Pater noster &c.

Textus Act.12. v. i. ad 12.

REcitatus Textus refert, qnomodo impius Rex
Herodes cæperit persequi Ecclesiam, & captivos du-
xerit ex ea quosdam, ut supplicium de eis sumeret, inter
hos occiderit Jacobum fratrem Johannis gladio, & Pe-
trum captivaverit, & militibus aliquot custodiendum
tradiderit. Interea dum Petrus captivus detinetur, orat
pro eo Ecclesia, Ecclesiæ suæ preces Deus exaudit, & no-
ste illa postquam cogitavit Herodes educere Petrum ad
supplicium, astat Angelus Domini, astitit Petro, & splen-
dor radiabat in domo, Angelus latus Petri tangit & ex-
citat Petrum, jubens ut mox surgeret, & ita catenæ dela-
pſæ

psæ sunt dormientibus eis, jubet Angelus induere calceos
& se præcingere ut tunica m etiam indueret & sequeretur
se, dum Petrus sequitur, putavit quandam visionem esse
vel somniū, sed pergit magna porta carceris ferrea ex
seipso aperitur, ita discedunt ex carcere. Ita Petrus li-
beratus manifeste deprehendit angelum à Domino mis-
sum ad liberandum se, de manu Herodis & desiderio po-
puli judaici. Confirmatur articulus primus Symboli
Apostolici Credo in DEum patrem omnipotentem.
Excitamus ad orandum: Ne nos inducas in tentatio-
nem, sed libera nos à malo. Ad orandum: Sanctus tu-
us Angelus sit mecum.

P A R T E S.

I. De Petri captivitate propter prædicationem
Evangelij & fidem in Christum.

II. De Petri miraculosa liberatione per Angelum
Domini ad intercessionem Ecclesiae pro eo.

Atq; hæ sunt istæ Partes, quas hâc vice breviter & sim-
pliciter tractare constituimus: Omnipotens & aeternus
DEus, Pater noster cœlestis dilectissimus, nobis omnibus benedi-
cat cunctaq; utiliter & fructuose cedere faciat.

P R I M A P A R S.

In quâ meditamus:

I. Quis Petrum captivaverit.

Hoc indicat S. Lucas, dicens Regem Herodem
captivos duxisse quosdam ex Ecclesia Christi, ad vexan-
dum eos & supplicium extremum de eis sumendum, si-
icut etiam S. Jacobum Apostolum fratrem Johannis oc-
cidit gladio, hic etiam Petrum captivavit, volens saturari

de sanguine Christianorum. Apparet enim hinc & ex
hoc facto regis hujus impietas, sicut præcedentium Re-
gum Judæ hujus nominis. Quidam eorum innocen-
tes infantes necavit vñz, ille Herodes, sub quo Christus
natus, qui cum Magis nato novo Rege Judeorum con-
fert & de stella quæ præcessit Magos per totum iter, qui
coegit etiam Consistorium Jerusolymitanum, ut consta-
ret, de loco nativitatis Messiae, qui ex prophetæ Mich-
æ: mittit eos Betlehem, simulans se velle etiam adorare
hunc novum Regem, jubens ut Magi reverterentur ad
se, qui sp̄e deus s̄, in miseros & innocentibus pueros horri-
biliter s̄avit, Matth: 2. Alius Herodes Johannem Ba-
ptistam occidit. Tertius eorum, post Christi ascensio-
nem in cœlos, Christianos persequi incipit, & in captivi-
tatem abducere & supplicium de eis sumere, inter hos
ita occisos, etiam S. Jacobus interfuit. Hic etiam S. Pe-
trum captivari fecit, eo fine ut occideret eum.

L. C. Quia Herodes rex erat, uti hic vocatur, ge-
stans gladium ad vindictam eorum qui malè agunt, qua-
re ipsius officium postulabat, captivare, flagellare, suspen-
dere, gladio ferire. Sed in quos habet Rex & magistra-
tus hanc potestatem, docet nos verbum Dei. Psal: 107. ut
in introitu dictum, illi qui transgrediuntur mandatum
Dei, inobedientes sunt ejus præceptis, illi intra portas
ferreas & veetes æneos abundunt & ducuntur in tenebras
& umbram mortis, ubi miseram agunt vitam & suam
stultitiam acerbè deflent, convertuntur toto corde ad
Deum, orant pro remissione peccatorum, impetrant il-
lam quidem semper, sed aliquando in corporis pœnam
incident; sed tamen servantur vera in Christum fide.
Quando itaque Magistratus tales homines facinorosos,
homicidas &c. captivat, recte gladio suo utitur, & ferreis

por-

portis ac' vestibus constringit, reſtè officio fungitur.
Neque enim oculus Magistratus debet parcere propter
amicitiam, affinitatem &c. quod justum est judican-
dum. Quia verò causa & quæſtiones interdum ad-
modum intricate, præſertim cum Magistratus in iis ver-
ſatus non est vlt. religionis negotium concernentibus,
tunc tanto acrius & diligentius ineumbendum, ut veritas
elucescat, prius verò nemo damnandus, multò minus in
carcere conviciendus, imitandus Rex David, in ſuā
administratione Regni & domus propriæ, Psalm: 101.
per totum.

II. Qui cum Rege conſenſe-

rint in talem captivitatē Petri. S. Lucas dicit
populo vlt. Judæo qui hic erat Jeroſolymis arrifisſe ac
gratum fuſſe, quod Herodes malè tractaſſet, illos qui
Christi doctrinam profitebantur, utrinque hic peccatum
est & à Rege & à ſubditis Judæis, quando hi approbant
vel flagitant hanc in Christianos persecutionem, ut eo-
rum doctores plane innocentē vitā priventur. Ita Sau-
lius erat conſentiens in necē Stephani, custos vestium
illorum, qui lapidarunt Stephanum. A Rege peccatum
quia propter applauſum populi, ausus eſt in sanctos Dei
insurgere, manas eis injicere, eos gladio ferire & capi-
vare quando populo viſum, dimittens etiam nocentem
& manifestè ſceleratum, ſicut Pilatus dimiſit Iatroneum
Barrabam ex carcere & innocentem JESUM tradidit ad
cruciſigendum, quia ita placuit populo, clamanti de
Christo: Tolle, crucifige: Et de Barraba: dimitte no-
bis Barrabam. Pilatus ut gratificaret huic populo ini-
quissimum poſtulanti, tradidit Christum militibus cruciſi-
gendum.

L. C. Mira est vulgi cæcitas & similitudines,
ut stultum sit, si perpendere velis, ob illius applausum sta-
tim suum addere calculum, illius placitis. Hic cautus
homo studet nullam causam approbare vel damnare nisi
præcedente meditatione & cognitione exquisita, ne cui-
quam fiat injuria. Neque enim tam levis res est, ali-
quem innocentem condemnare & sonorem dimittere.
De illis qui judicant pro suo beneplacito & aliorum, lo-
quitur Micheas cap: 7. v. 1. ad 5. Cogitent judices, & o-
mnes qui judicum operi ubi prælunt, ad justificandum
causam iniquam & damnandum justam, comminatio-
nem horribilem Psalm: 82. per totum. Brevis est volu-
ptas & delectatio ex sanguinis innocui effusione, homi-
nis innocentis captivitate & vinculis, sed longa mortis
pressura & angustia. Oremus ex psalmo 51. v. 12. 13.
14. 15. 16. Caino primò placuit & nihil extitit jucundiùs
& quod magis quaesivit, quam ut videret sanguinem &
mortem fratris sui Abel: Sed amarus factus est ei fratris
sangvis, cum Deus dixit: Sangvis fratris tui clamat ad
me de terra; Major est iniquitas mea, inquit, quam mis-
hi remittatur.

III. Tempus captivitatis Petri.

Cum celebraretur Judæorum Pascha, agitur Pe-
trus iu carcerem. Pascha erat, inquit S. Lucas,
cum Herodes cepit Petrum & incarcerated illum
tradens eum aliquot militibus servandum, cogi-
tans post Pascha illum educere coram populo;
Malè Herodes observavit tempus paschatos, cum manus
injiceret sanctis hominibus & captivaret eos, alias cogi-
tiones merito debuit habere Herodes circa hoc festum:

Sed quia erat impius & crudelis & nihil habuit quod a-
geret. Habebat populum & què in fideles Christi præ-
cones sævientem ac ipse. Erat hoc festo Paschatos ma-
ximus hominum confluxus Judæorum Jerusolymis, i-
deoque Herodes cogitabat se rem gratiorem peractu-
rum, undè subditi intelligerent Regis sui animum satis-
faciendo desiderio populi.

L. C. 1. Festorum est abusus maximus, quan-
do in illis alias Sacris exercitiis destinatis, magistratus &
subditi sitiunt innoxium sanguinem. Festa hoc modo
celebrata, abominatur Deus. Esa. 1. v. 10, 11, 12, 13, 14, 15.
Et Esa. 58. v. 4. per totum cap. Oremus Deum ut nos
regat suo S. Spiritu, quo ferias nostras celebrare queam,
in pietate & vitæ puritate, charitate & dilectione, ut ita
sanctificetur nomen Dei inter nos.

L. C. 2. Indurati cordis naturam videmus in He-
rode & hoc populo, cum eo consentiente in effundendo
innocentium hominum sanguine, aliquot pii & inno-
centes erant trucidati ab Herode in gratiam populi, &
adhuc se sanguine maculare gestit. Ita Diabolus exci-
tat illum ut non quiescat donec Deus terminos ei ponat.
Horribile enim est quod postquam homo sibi relinqui-
tur, ruit præcepis in quæunque foeda peccata, nec quic-
quam tam abominabile & detestabile, quod non patrare
gestit; quare opus est petere, ne evadamus yasa iræ; qui-
bus interitus præparatur. Rom. 1. v. 24. seq. ad finem.

S E C U N D A P A R S.

Fuit Pars Prima in consideratione captivitatis
Petri; sequitur in Altera hac Parte, de ejus ex carcere
liberatione.

In qua meditamur:

B

I. Eccl.

I. Ecclesiæ pro Petri liberati-

one ad Deum precationem. Ecclesia, inquit S. Lucas, sine intermissione orabat Deum pro Petro, licet multi adularentur Herodi, illius impios conatus & facta approbantes, tamecum habuit Christus sibi reservatas oves prorsus aliter sentientes. Erat quædam Ecclesia, erant pii multi qui improbabant impietatem & Regis & populi. Hi vero publicè quid sentiebant, proloqui non audebant, ad Deum gemebant, & pro Petro suo doctore instanter apud Deum urgebant precibus suis liberationem Petri ab hoc carcere, in quem innocens erat conjectus.

L. C. Indoles bonorum auditorum verbi patet, quod inter alia charitatis erga suos Doctores officia, commiserationem habeant cum eis in necessitatem aliquam incidentibus, in irami & indignationem potentum in carcetes & vincula, tunc non delerent eos, sed libenter inserviant eis mittendo necessaria & levando illorum molestias quantum possunt de suis facultatibus. Quod si aliud facere nerum gratiam nequeant, tunc serius precibus Deo eos commendant orantesque ut liberentur a malis, quibus sunt circumventi & iugulati. Hæc est gratitudo bonorum auditorum quam ita declarant suis doctoribus, quæ Deo est gratissima. Ita quod hic etiam ostenditur, Deus enim exaudit Ecclesiæ preces pro liberatione Petri, & illum ex carcere liberat, ut mox audituri sumus. Cum parentibus quid accidit adversi, liberos rum est succurrere necessitati parentum. Honorantur enim hoc modo parentes, auditores vero sunt instar liberorum, quorum est usum habere parentum suorum spiritualium. Paulus commendans suos auditores Galatas & eorum liberalitatem, quod ita liberales extiterint, ut etiam oculos in gratiam ejus eruissent. II.

II. Petri securitatem. Cūm

vellet Herodes educere Petrum ad supplicium coram populo, Petrus arctius custoditur, ideoq; nocte præcedente supplicium duabus catheris constringitur & inter duos milites sedet vel jacet, custodes etiam extra januam ponuntur. Hoc quamvis Petrus cognitum haberet, & jam sibi imminere mortem haud nescivit, tamen erat bono animo, commendavit se Deo, mortem non exhorruit sed erat latus cum advenire expectat, ideo etiam securè nocte illà dormit, mortem, carnificis truculentiam, & ferri aciem parvi pendens. Ita Deus suo Spiritu illum confortavit & roboravit. Dormivit etiam Jonas Propheta securè in alvo navis levigante mari, excitatus autem à nautis & videns fluctus furientes, mox intelligit hanc procellam propter se in poenam inobedientiæ erga DEum, cum recusaret ire ad Ninivem, excitatum, tanto robore à Deo donatur ut jubeat se in mare projici, non dubitans quin Deum vectorem habiturus esset, id quod etiam factum, ordinato in hoc divinitus grandi pisce, qui Jonam in aluum suam recondens versus Ninivem in terram illum salvum & in columem exceptuens. Jon. cap. 1. & 2.

L. C. 1. DEus mirabilis est in sanctis suis, & eos mirabiliter dicit, ostendens misericordiam ab eis aesse, sua justitia, suo auxilio. Quare beatus qui timet Dominum, delectatur in mandatis ejus, erit tanquam arbor plantata secus decursum aquarum. Psal. 1. Hoc scientes & huic credentes, ovantes dicant ex psal. 27, v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. Et psal. 23. per totum. Et psal. 3. v. 2. seq. ad finem. Et psalm. 42. v. 8. ad finem.

L. C. 2. Quando propter Christi gloriam,
propter Confessionem veræ fidei patitur quis, sit bono
animo, non pro opprobrio habeat carceres, cathenas &
vincula, sed pro cheimeliis & ornamentis, ita similis fa-
ctus Christo duci nostro. Quis militum est qui sibi sva-
viora exoptat, quam videt evenire duci suo. Pugnan-
dum pro veritate ad mortem. Syrach. 4. Gratia est a-
pud DEum quando propter justitiam quis patitur, & non
propter mala facta sua.; Beati, inquit Christus, cum vos
oderint homines propter me, gaudete & exultate, mer-
ces vestra magna est in cœlis, ita enim persecuti sunt Pro-
phetas qui ante vos fuerunt. Matth. 5.

III. Medium liberationis Petri

ex carcere & desiderio Herodis & populi. Hoc
ita describit S. Lucas: 1. Quod Angelus Domini nem-
ine advertente adstiterit Petro. 2. Quod lux splenduit
in domo illa. 3. Quod Angelus latus Petri tangit ex-
citans illum hoc tactu. 4. Addit etiam mandatum ut
surget & quidem citius. 5. In surgendo cathenæ de-
cidunt de manibus. 6. Alloquitur eum iterum Ange-
lus dicens succinge te, indue calceos tuos. 7. Petrus
morem gerit Angelo. 8. Accipit Petrus mandatum, ut
accipiat tunicam suam & sequatur se. 9. Petrus se-
quitur Angelum præeuntem, quamvis nescius sit revera-
ne abiret, vel esset visio quædam & somnium. 10. Per-
gunt ambo ex custodia per portam æneam ducentem ad
civitatem, quæ ex seipsa aperta est, deinde per plateam.,
& ita planè liberato petro, discedit Angelus Domini, Pe-
trus rediens ad se & videns se liberatum, credit se divi-
nitus liberatum de manu Herodis & desiderio populi, ita

Pe-

Petrus pervenit salvus & incolumis in domum, ubi pii e-
rant congregati in precibus ad Deum & inde aliò tendit,
& ita frustratus sua exoptatione impius Herodes, & suo
desiderio malignus populus.

L. C. Suppetit hæc historia infallibilem hi-
storiā, quod verè sint Angeli, de quorum natura
canitur Psalmo 104, v. 1, 2, 3. 4. Sunt Angeli
boni, qualis hic angelus, sunt etiam angeli mali,
quorum etiam meminit Scriptura. Angeli
boni varia efficiunt in utilitatem & commodum
piorum. Videmus hic angelum Domini edu-
cere petrum ex præsentissimo vitæ periculo, sunt
quæ jucundissima in verbo Dei exempla angeloi-
rum custodientium homines pios, & illis benefa-
cientium; Videtur autem, cuilibet pio unus esse
in custodiam & ad alia officia præstanta piis, or-
ordinatus. Sicut pii in domo matris Johannis
congregati, non credentis ancillæ nuncianti ad-
esse petrum præforibus, dicunt: angelus ejus
est. Et nos quotidiè manè & vesperi nos Deo
commendantes dicimus, sanctus tuus angelus sit
mecum. Habent angelos bonos pii etiam in
tenera sua infantia, teste Christo, Matthæi cap. 28.
Angeli puerorum vident faciem patris Christi
qui in cœlo est. Juniori Tobiæ adfuit angelus
in forma & habitu juvenis pueri ad eundum cum

...obia ... Angeli boni animas pio sum vehunt in si-
num Abrahæ, Luc: 16. Videamus ne offendam
mus nostros custodes impiâ vitâ & malis mori-
bus, his enim abiguntur à nobis, & illis discedenti-
bus mox in locum succedunt angeli mali, & ho-
mo miser ad omnia vitia & infortunia dicitur.
Oremus: Ne nos inducas in tentationem, sed libera
nos à malo; Sanctus tuus Angelus sit tecum, ne Di-
abolus ullum jus in me reperiat. Boni angeli ha-
bent secum lucem cum apparent, vñz. illam lu-
cem quam semper secum habent, hominibus aliás
invisibilem... Quare ita vivendum quasi in per-
petua luce, ideoque nihil indignum luce commit-
tendum, inde etiam pii dicuntur filii lucis, quia
habent comites bonos lucidos angelos; studeant
itaq; ut omni suo opere probentur à bonis angelis,
Quod si labi contingat Et quod in luce fuerit turpius,
doleant Et à Deo veniam petant, caveant deinceps
quantum possibile, Et ita redeant ad officium boni An-
geli; sic hic Petrus, quamvis graviter peccasset ne-
gando Christum, tamen gratiam consecutus Christi,
Angelum recipit custodem... Magna verò est con-
solatio omnibus p̄ys, quod futuri simus in altera vita,
sicut angeli in claritate Et agilitate, in viribus Et
potentia. Rom: 15. v. 40. Et seq. ad 54.

Clementissime Deus Pater cœlestis, oramus infini-
tam tuam bonitatem, ut ad nos clementer respicias,
in omni angustia & tribulatione, & nos inde paternè
liberes, donec tandem per felicem ex hac vita exitum,
finem facias omnium temptationum. Per & propter
filium tuum Dominum nostrum Iesum Christum, qui
tecum & Spiritu Sancto vivit & regnat in sempiter-
na secula, Amen.

Benedictio & claritas, & sapientia, & gratiarum actio,
& honor, & virtus, & fortitudo, Deo nostro in secula
seculorum, Amen. Apoc: 7. v. 12.

Quæstiones.

Quis hic Herodes fuit? R.

Quis hic fuerit Herodes, cuius Lucas meminit,
non satis constat ex interpretibus, qui in hac re mul-
tum variant. Josephus eundem putat esse, qui paſſi-
onem Domini interfuit, & a quo Johannes Baptista fuit
occisus. Eusebius vero sic dirigit, sub primo Hero-
de Christus natus est, sub secundo paſſus, sub tertio per-
secutio Apostolorum. Verisimilius est, quod hic He-
rodes fuerit Agrippa Major, Aristobuli filius, quem
pater occiderat. Eum Josephus nusquam Herodem
nomi-

nominat, forte quia fratrem habebat regem Chalsidis,
qui Herodes vocabatur.

Ex qua revelatione Petrus
dicit Angelum à Deo missum
ad se liberandum? R.

Hoc dicit ex communi piorum sensu, qui Angelos
renent sibi destinatos à Deo, esse ministros ad agendam
Salutis suæ curam. Nisi enim animo ejus jam insi-
ixa fuisset, talis persuasio, non faceret mentionem An-
geli. Et tamen Angelum minimè celebrat tan-
quam gratiae authorem? Sed totam operis
laudem uni Deo adscribit. Nec ve-
rè Angeli suam spem
P. ideo nobis
impendunt, ut vel minimam
gloriae Dei partem in se de-
rident.

